

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.459/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.379/2023/6. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.000 (huszonegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. augusztus 1. és 2023. január 31. napjai közötti időszakban a helység1 Rendőrkapitányság helység2 Rendőrőrs állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (helység2) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a fenti körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (átkísérési, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2023. február 1. napján kelt határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes perben leszállított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2020. augusztus 1. és 2023. január 31. napi közötti időszakra – 28 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 811.664 forint megbízási díj és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b), és c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 811.664 forint megbízási díjat, és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 1/c., 2., 13., 21-25., 30. és 31., valamint a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 1.1., 3.4., 153. pontjaira és 2-3. mellékleteire figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdésére, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a járőr és a körzeti megbízott külön beosztások. A felperes azért látott el járőri feladatokat, mert ezekben tartós hiány, távollét mutatkozott. A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához, továbbá ezeket beosztásának ellátása mellett a körzeti megbízotti és körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is rendszeresen ellátta. A beosztásához nem tartozó feladatok ellátására külön parancsot, illetve TIK küldést kapott, járőri feladatellátása nem felelt meg a KMB szabályzat rendelkezéseinek. Kiemelte, hogy a munkáltató a kinevezés szerinti beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a

ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, azonban jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatának ellátását. Alperes nem helytállóan hivatkozott a Hszt. 60-61. §-ai szerinti átrendelésre, mert a Hszt. ezen előírásai meghatározzák, hogy milyen esetben és mennyi ideig történhet átrendelés. A perbeli szolgálatok ellátása során az átrendelés jogszabályi feltételei nem valósultak meg. Az átrendelés, annak időbeli korlátai [Hszt. 60. § (2), 61. § (3) bekezdései] miatt a többletfeladatok számához és rendszerességéhez mérten csekély időtartamú, így a megbízási díj mértékét érdemben nem befolyásolja. A felperesnek pedig folyamatosan, napi rendszerességgel kellett ellátnia a működési körzetén kívüli járőri és egyéb szolgálati feladatokat. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem eredményez a megbízási díj fizetése alóli mentesülést, mert a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként nem rögzíthet. Hivatkozott a Kúria Kf.III.45.173/2021/4. számú határozatára. A fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri tevékenység megbízási díjat megalapoz. Mivel a felperes a munkáltató utasítása alapján visszatérően, rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat, ezért részére a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján e feladatok után megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, figyelemmel a peresített időszakban a felperes által ellátott többletfeladat mennyiségére, rendszerességére, folyamatosságára.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díj 50 %-os mértékben történő megállapítását, egyben az átrendeléssel érintett időszakra a felperesi igény elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdését.

[5] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg és annak alapján téves jogértelmezésre jutott. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízotti és a járőr feladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; azonban a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdésére alapította, így nem hozott döntést arról, hogy az a)-c) pontok melyike jogosít megbízási díjra, amellyel a Kp. 2. § (4) és 86. § (1) bekezdéseit, valamint indokolási kötelezettségének megsértésével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) bekezdését sértette meg. Nem volt bizonyítás a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok ellátására, a felperes sem hivatkozott nyomozói feladatok ellátására, így az elsőfokú ítélet [33] bekezdésében történő megállapítás iratellenes. A veszélyhelyzetben, illetve fokozott ellenőrzések idején történő feladatellátással kapcsolatban kifejtett védirati álláspontja negligálása megalapozatlan, e körben az elsőfokú bíróság a bírósági gyakorlatra utal, amely helytelen. Veszélyhelyzeti rendőri beosztások nincsenek, ezen feladatokat minden rendőr

köteles pluszfeladatként ellátni. Ezért kaptak a rendőrök a 2021. évben 10 nap pótszabadságot.

[6] A körzeti megbízott csoport működési körzetben történő feladatellátása a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napja előtt és után hatályos rendelkezési szerint egyaránt a saját működési körzetében ellátott feladatokkal azonos megítélése alá esik. A KMB szabályzat módosítás alapot teremtett a munkaköri leírás bővítésére. A KMB szabályzat és a Járőrszabályzat szerinti feladatok részben átfedik egymást, a körzeti megbízott is köteles járőri feladatokat ellátni. Az általa végzett járőri feladat (járőrszolgálat) a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi alaptevékenység - az ORFK utasítás 37. pontja értelmében a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenység ellátására köteles -, amely nem minősül a kinevezéstől eltérő olyan többletfeladatnak, ami a megbízási díj iránti igényt megalapozná. Álláspontja szerint minden körzeti megbízott egyben járőr, de nem minden járőr körzeti megbízott.

[7] A 2022. október hónapra vonatkozó igény nem megalapozott, mert a felperes valamennyi szolgálata vagy határőrizeti szolgálat volt átrendelési paranccsal vagy mérkőzésbiztosítás, illetve egy migrációs feladat. A csapatszolgálat nem más munkakör megbízással történő ellátása, mert ilyen beosztás nincs. Utalt e körben az EBH2011. 2350. számon közzétett egyedi döntésre. A bírói gyakorlat a rendszerességet havi egy szolgálatnál több szolgálat esetén látja megállapíthatónak, amely ebben a hónapban nem áll fenn.

[8] A megbízási díj mértékének megállapítása a munkáltató mérlegelési joga; amely munkáltatói jogot az ítéletben 75%-os mértékben megállapított díjazás elvonja. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, ezáltal magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő lehet a többletfeladatok kompenzálására. A felperes szolgálati helyén 12 körzeti megbízott nyújtott be megbízási díj iránti szolgálati panaszt, holott ezen időszakban 1,5 volt a betöltetlen státuszok számára és 2 fő volt tartós távolléttel érintett, tehát nem a járőrhiány miatt rendelkezett ezen feladatok ellátásáról. A 31/2015. BM rendelet 35. § (5) bekezdése alapján a helyettesítési díjat ilyenkor meg kell osztani. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Hszt. 61. § (4) és a 31/2015. BM rendelet 33. § (3) bekezdéseiben foglaltakat. Az ideiglenes átrendelés időtartamának napjait (30+30 nap) túllépte, ugyanakkor legalább a jogszabályi keretek biztosította hónapokkal indokolt a megbízási díj csökkentése. Havi 12 szolgálat 12 napnak feleltethető meg, így mintegy 5 hónappal csökkenthető a felperesi követelés. Kifogásolta, hogy ezen kérdéseket az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, holott álláspontja szerint a szolgálattervezetek az írásbeli utasításnak megfelelnek. Az átrendelések miatt a peresített 36 hónapból 18 hónap (463 800 forint) kiesik.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a felek között a jogvitát a megbízás, és nem az átrendelés szabályai szerint kell elbírálni. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjával történő módosítása nem teremt alapot a jogszabályi rendelkezésektől eltérésre, mert a munkáltatónak nincs korlátlan szabadsága a normaalkotás során. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ORFK utasítások a rendőri szervek számára szólnak, nem az egyes beosztások, munkakörök tartalmi határait jelölik ki. Ezen felül kiemelte, maga sem állította, hogy a csapatszolgálati tevékenység önálló beosztást feltételez, ugyanakkor a Hszt.

71. § (1) bekezdés c) pontja szempontjából nem kritérium, hogy a hivatásos állományú által a beosztásához nem tartozóan ellátott feladat egy másik önálló beosztás legyen. Mindezekon túlmenően kifejtette, hogy a marasztalás szerinti 75%-os megbízási díj a következetes bírói gyakorlatnak megfelel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben vitatta ugyan, azonban ezzel összefüggésben megsértett eljárási jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Nem vehette figyelembe továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú peres eljárásban tett alperesi előadást sem, mivel a fellebbezési eljárás rendeltetése és célja nem az elsőfokú bírósági eljárás újbóli lefolytatása, megismétlése. A Kp. 100. § (2) bekezdésénél fogva a félnek a fellebbezési kérelmében azt kell alátámasztania, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő, vagy mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától. Nem vezethet eredményre az, ha ehelyett – mint jelen esetben a fokozott ellenőrzésekkel és részben a veszélyhelyzettel összefüggésben – az elsőfokú bíróság előtt előadott jogi álláspontjának fenntartására hivatkozik. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett.

[12] Az elsőfokú bíróság a marasztalás jogalapját – pontatlanul – megjelölve, a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire hivatkozott. Ítéletének indokolásából egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés egyes pontjai közül a c) pont szerinti törvényi feltételek fennállását vizsgálta és állapította meg. Ezért az indokolásának e hiányossága a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) bekezdésének részbeni sérelme a per érdemi eldöntésére nem hatott ki oly módon, hogy nem az a másodfokú eljárásban ne lett volna orvosolható. A másodfokú bíróság ennek megfelelően az ítélet indokolását kiegészíti azzal, hogy az ítéleti marasztalás jogalapja pontosan a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése.

[13] A felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira is alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletéből egyértelmű, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem

tartozó többletfeladat-ellátását vizsgálta, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem állapította meg. Mivel ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörre alapította, és a felperes kereseti igényét eszerint jogszerűnek tartotta, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek fennállását vizsgálnia nem kellett. Indokolásában nem adott számot ugyan arról, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai szerinti esetkörök vizsgálatát mely okból mellőzte, amely ily módon a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) bekezdésébe ütköző, azonban ezen eljárási szabályszegés a per érdemi eldöntésére kihatással nem volt. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét annak tartalma szerint bírálta el, kérelmének teljes egészében helyt adott, a perben érvényesített kereseti kérelemről döntést hozott, a keresetet kimerítette, így a Kp. 2. § (4) és 86. § (1) bekezdésének sérelme nem állapítható meg.

[14] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria – a KMB szabályzat módosításának esetleges következményei kivételével – már a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[15] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[16] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[17] A Kúria következetes gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[18] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (kereset F/5. melléklete, védirathoz csatolt kimutatás) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat (e bekezdésben a 2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott tárgybeli járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és csoportműködési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri feladatokra. A felperest a peresített időszakban sok alkalommal, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzetén kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[19] Az alperes 2022. októberére vonatkozó fellebbezési állításai sem alaposak. A rendelkezésre álló és az alperes által nem cáfolt F/5. kimutatás értelmében a csapatszolgálat és a migrációs ellenőrzés ellátása a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül történt, amely feladatellátás egyértelműen nem tartozik a beosztásához, valamint a felperes számos alkalommal látott el járőrszolgálatot. Nem annak van jelentősége, hogy a csapatszolgálat vagy rendezvénybiztosítás, továbbá ide értve a veszélyhelyzeti feladatok ellátását, önálló beosztást képeznek-e - nyilvánvalóan nem - hanem annak, hogy az ellátott feladat a felperes beosztásához tartozónak tekintendő-e. Az alperes által felhívott EBH2011.

2350. számon közzétett egyedi döntés éppen azt állapította meg, hogy a nem önálló beosztásként értékelhető csapatszolgálat a járőr és járőrvezető beosztás részét képezi.

[20] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére, azaz minden körzeti megbízott egyben járőr, de nem minden járőr körzeti megbízott. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így - a felperes által felhívott Rtv. 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is - normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszolgálati szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenek. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[21] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[22] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

[23] Az elsőfokú bíróság ugyan nem tett különbséget az alperes átrendeléssel [Hszt. 60. §] és ideiglenes átrendeléssel [Hszt. 61. §] kapcsolatos érvelése között, de ezen körülményeket vizsgálnia sem kellett volna. A rendelkezésre álló adatok alapján a felperes havonta 2-3 napot érintően átrendeléssel határrendészeti feladatokat látott el. Ezen feladatellátása után megbízási díjra igényt nem tartott, a 2022. július hónapra vonatkozó igényétől pont erre a körülményre tekintettel állt el. Ezért a Hszt. 60. §-a szerinti átrendeléssel ellátott feladatok a felperes megbízási díjra jogosultságával összefüggésben nem állnak. Az alperes pedig a felperes ideiglenes átrendelése feltételeinek [Hszt. 61. § (2) bekezdés, 31/2015. BM rendelet 33. § (1) bekezdés] megvalósulását semmivel nem támasztotta alá. Sőt, az alperesi munkáltató a felperes átrendelésre, illetve ideiglenes átrendelésére elsőként védiratában hivatkozott. A Kúria a következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően szolgálati panasz eljárást követő marasztalási perben hozott ítélet jogszerűségét vizsgálva Kf.VII.39.633/2021/5. számú ítéletében rámutatott, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. A bíróság a közigazgatási perben a határozat, mint a Kp. 5. § (4) bekezdése alapján közigazgatási cselekmény jogszerűségét bírálja el [Kp. 4. § (1) bekezdés]. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a közszolgálati perben nem helyezkedhet a szolgálati panasz eljárásban fel sem merült, általa a panasz elbírálása során nem vizsgált, határozatától teljes mértékben eltérő ténybeli- és jogi alapokra. Eltérő értelmezés esetén a szolgálati panasz eljárás Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát és kötelezettségét. Így a Hszt. 61. § (4) és a 31/2015. BM rendelet 33. § (3) bekezdéseinek megsértése nem állapítható meg.

[24] Az elsőfokú bíróság nem állapított meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti többletfeladat-ellátását, így a 31/2015. BM rendelet 35. § (5) bekezdése megsértésére vonatkozó felperesi hivatkozás is alaptalan.

[25] A fellebbezésben foglalt érveléssel szemben az elsőfokú bíróság nem vonta el a munkáltatónak a megbízási díj (mértékének) megállapítására vonatkozóan fennálló mérlegelési jogát. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört

jelent. Ehhez kapcsolódóan a BM rendelet 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[26] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladatellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét. Így a másodfokú bíróság a fentiek okán az összességében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására. Az elsőfokú ítélet [33] bekezdésében történő megállapítás iratellenes, mivel a felperes nem hivatkozott nyomozói feladatok ellátására, azt az elsőfokú bíróság sem vizsgálta, így ezen bekezdést a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi.

[27] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A pervesztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. április 17.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró